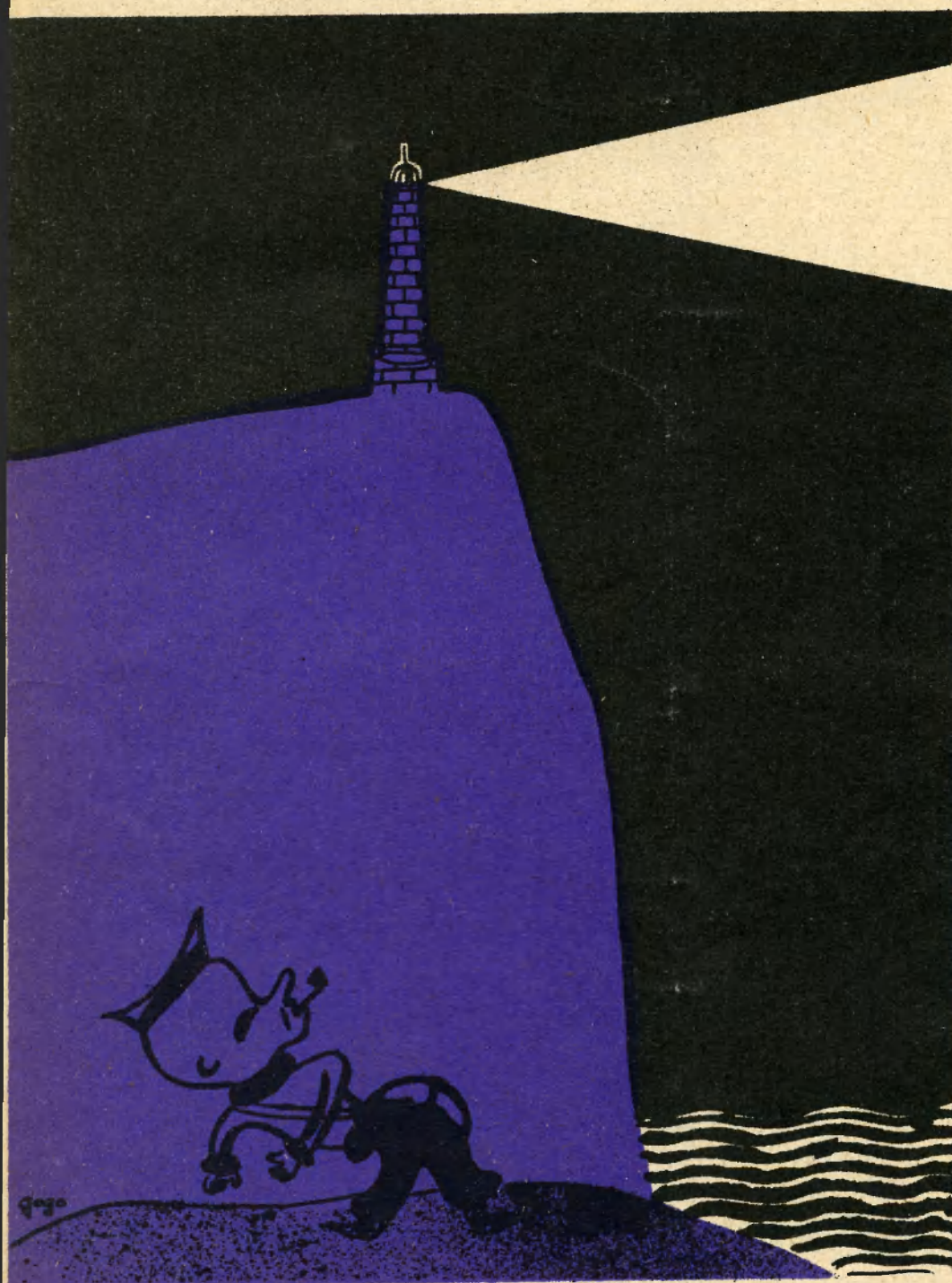

tramp

Co

*nenajdete venku,
hledejte*

uvnitř!

*mokrá kotva — svět
živoři z fóru — psina
— co se stalo v lucerně
— box — film —
kulturní bacily a mn. j.*

42

kč 1

*— Pane maják, sou tak dobrej a mrsknou
sem to světlo, já tady ztratil korunu.*

Josef Staněk:

magnety v ramenech

Moto: Rosa rána rozmíchává paletu krajiny. Barvy. Modrá — zár zkrocených očí, červená — krev listí a period, žlutá — tuberkulosa a hlína — tvář hladových srdcí.

Ulice se probouzí. Je mrtvé ráno a nikdo necítí, že pach peřin už vyteká nad město. Lidé nemají tak jemný čich, mají jen lepkavé ruce na práci a nechají si od 8 hodin hlodat ruce na zastaralých pilách. Ulice pomalu supí, vře, tluče do mozku, a pak už každý hltá tempo.

Plakáty do toho zpívají a lečí a pod plakátem stojí člověk, který ze svého života pamatuje na jedno. Mládi. A teď mu to zní do uší jen jako harmonika opilého zedníka. A divně mu to hraje do ucha.

V jedné šumavské vesnici měl továrník pilu, která krouhala přena a lidi se živili v ní, jako studnaři na dně studně. Nikdo o nich nevěděl, obklopilo je dříví. Jen před nimi cenila zuby pila, řezala zběšle. Třísky, piliny sršely od jejího ostří a dříví se srovnávalo. Ten člověk přišel k řezačce. Když mu usekla prsty, bylo to dobré, protože byl zase přijat, ale čert ví, jakou náhodou byl nalezen u řezačky s useknutou rukou až k rameni. Krev se z něho jen lila. To byl konec práce. Pahýl srostl a ten člověk dostal sirky a kus místa u plakátu. Tam teď zpívá svoji hymnu mládi. A jeho žena chodí po lokálech, policajti jí honí. Znáte ji dobře, každý se jí posmívá, říkají jí hloupá, tlustá Máry. Kdyby ji nebylo čtyřicet let a nebyla těhotná, možná, že by měla více štěstí. No — ti lidé se vidějí k ránu ve sklepě, který jim jistá paní z milosrdenství na spánek půjčila.

Pak už je zas ta všední ulice. Hloupý realismus. Oba se obejmou, mají se rádi. To jsou ty hrozné magnety v ramenech. Kladné se zápornými se přitahují. Pak žena vytáhne pár housek, které ukradla po hospodách a doplňují svoji celodenní sváteční hostinu. A člověk povídá:

„Ještě že mně tu ruku ta pila usekla. Zlatá pila! Kdyby ji nebylo, nedostal bych sirky a mít pevné ruce? Co bych s nimi dělal?“

Ulice řve, tramwaye zvoní vzkříšení, automobily přejíždějí lidi. Platí přece za to svoji silniční daň! A pod plakátem zpívá optimista: „Kupte sirky, kupte sirky!“

Na štěstí nemá tak silnou konkurenci jako ten továrník, který má za ním svoji reklamu.

Povídá tuhle stará Nohejlová svýma synu: „Nebudeš-li poslouchat, tak tě strčím do kurníku.“

I di slavnej blb: „Mami, to ti ale říkám napřed, že tam snášet vejce nebudu.“

Bludnej Joe.

— Račte odpustit, vážený pane, vždyť já uznávám, že jsem neměl jít přes vaši louku. Tady máte těch dvacet korun, co by pokutu.

— Jó, to já ale nesmím vzít, já jsem čeledín a pokutu můžete zaplatit jenom majiteli. Já vám můžu jenom nafackovat.

Nora.

Z. Kapradina:

podzimní píseň

Odkvetly rudé polibky vlčích máků...

v ranních závojích mlhy krčí se svaštělá líc zoraných polí...

v žalostných melodiích ptáků, kteří v dálkách mizí mé srdce rozechvěno tesknou resonancí osamělosti bolí

ach, slyšte jen barvy ty ve větru podzimním lkát vzpomínky na krásné úsměvy za nimi odlétají které se nevrátí, ach, nevrátí vícekrát a na šerých dálkách, kde končí se haluze pohledů navždy usychají...

dotazy

Značka: Volič. Slovo parlament pochází z francouzských slov parler, t. j. mluvit, a mentir, t. j. lhát.

Značka: Proti cizomilství. Bohužel, praobyvatel naší země byl Němec. Splozenec Adamův se jmenoval Kain.

Značka: Probůh. Ano, býti profesorem matematiky, je též zaměstnání.

Značka: Mám-li věřit. Ano, lékař má pravdu. Udělalo se vám špatně od žaloudku patrně proto, že jste vyssával ústy obsah svých vředů.

Značka: Bez klasického vzdělání. Onanie řekne se latinsky samohana.

Značka: Psovod. Mýlíte se, jezevčikovi se nekroučí nohy jen od přirození, nýbrž i od těla.

Značka: Ako repa. Vepřové sádlo řekne se slovensky svinská masť.

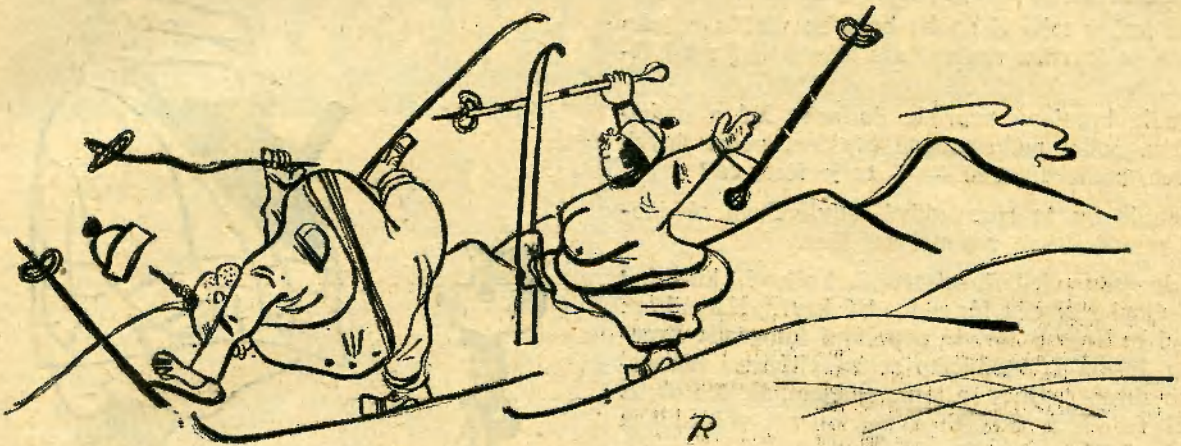
Značka: 23. Abrahmoviny můžete slavit, je-li vám padesát jar. Jinak je to vyloučeno.

Značka: Přírodní fenomen. Není nám novinou zajímavý přírodní zjev, o kterém informujete naši redakci. Nad Tatru sa blýská už dávno.

**Kamarádi, kupujte pouze u firem
Inserulících ve vašem časopisu.**

„Tramp“ vychází týdně. — Jednotlivé číslo 1 Kč. — Předplatné ročně 42 Kč, půlletně 24 Kč, čtvrtletně 12 Kč. — Majitel a vydavatel Trampské vydavatelské družstvo v Praze, zaps. spol. s r. o. — Redakce a administrace Praha I., Karlova 14. — Telefon 24665. — Tiskne a expeduje „Rota“, akc. spol., Praha I., Lillová ul. 13. — Filiální administrace pro Velké Brno: Brno, Nádražní 2a. — Filiální administrace pro Píerov: Píerov, Škodova ul. 13. — Filiální administrace pro Bratislavu: Bratislava, Štúrova ulice č. 6. — Za redakci odpovídá Karel Melíšek. — Novinová sazba povolena č. 290.458/VII-1930.

bílé umění aneb syn bílých hor.

Známej vlastenec, pan Hodáč, dal si stavět nádhernej palác. Při stavbě spadl jeden dělník z lešení a zabil se. Vdova a tři děti příšlivě prosit Hodáče o podporu. Zaslzel dobrý vlastenec Hodáč nad bídou svého národa a povídá: Zde máte přátelů mzdu za celý den, ač váš muž a otec spadl již ráno z lešení a více tedy již nepracoval!

— *Mojžíši, a to si připustil, že se tvůj syn nechal pokřtít? Co, až budeš jednou stát před Bohem a on se bude ptát: „Mojžíši, ty jsi dovolil, aby se z tvého syna stal křesťan?“ Co pak odpovíš?*

— *Pak řeknu: A váš pan syn?*

Nora.

I spali jest dva trampové v jedné posteli. Sotva ulehli, nastala hádka. Přišel šerit a ptal se, proč se hádají. Povídá Franta:

— Von chce Pepík polovičku postele.

Šerit: — Tak mu ji nech!

Franta: — JÓ, když von ten pacholek chce svoji polovičku z prostředka, mně chce nechat voba kraje!

Řekl tudle pan Pad'our svoji ženě:
— *A jestli někdo z nás umře, tak se odstěhuje do Plzně.*

Nora.

„Víš, co je nic?“

???

„Nůž bez železek, kterému chybí střenka.“

—šefe.—

karel melisek:

svět živoří z fóru.

Na lidstvo platí jenom fóru. Fórem působí mocní tohoto světa na své poddané, fórem živí se malý český člověk, prodávající někde na rohu mejdlíčko na skvrny, bez fóru by neexistoval Baťa ani Ford. Fóru potřebuje papež na věřící, kouzelník na černochoy a obchodník na zákazníky.

Dovedete si představit svět bez fóru?

Již v dobách pradávných vymysleli si ti chytřejší náboženství. Kněží byli první lidé, kteří šli na člověka s fórem.

— Podívej, slunce — to je dobrý bůh, noc, bouře, zemětřesení, to jsou zlí bohové. Dej mi dva beránky. Zlý bůh chce, abys mu jednoho obětoval. Budeš potom šťasten a zlí bohové tě nebudou pronásledovat.

Vývoj pokračoval. Nač obětovat jednoho beránka? Dej mi tři a já se za tebe pomodlím. Náš bůh nežádá krvavé oběti, stačí moje modlitba, aby jsi byl po smrti ve věčném nebi.

Ovšem (jak to ani jinak nemůže být), vyskytla se konkurence.

— Nevěřte jim. Mají mnoho bohů, existuje přece pouze jeden a to je náš bůh. Rozbijte jejich modly a my vám postavíme krásné chrámy. Za vaše zlato, ovšem. Náš bůh je mocný a běda tomu, kdo neuposlechne našeho volání.

To byly geniální fóry.

Ale lid počal pochybovat. Bylo nutno udržet ho ve víře, bylo nutno vymyslet další fóry. Dobrá. Přišli svatí. Tehdá to bylo zcela snadné. Někdo odešel do lesů, 40 dní živil se kořínky a jinými lesními plody, někdo sedl si holou zadnicí do mraveniště (to vše jsou fakta z předvojenské výchovy svatých různých církví), někdo se nechal napnout na sloup, někdo odešel na určitý čas do pouště, a všichni se vrátili s titulem SV.

Lid si svěťce rozebral, ten orodoval za hasiče, ten za ševce, zkrátka, opět jeden fóru vykonal svou povinnost.

A vývoj pokračoval dále. Stále bylo třeba k udržení zájmu nových a nových fórů.

Ve jménu toho či onoho boha se válčilo, v jeho jménu se čtvřtilo, upalovalo a hlásala láska k bližnímu.

Podle křesťanů nepříjde do nebe žid a mohamedán, podle mohamedánů křesťan, podle jiných divoch, podle divochů — — to je fóru, co?

Nebylo by to spravedlivé, kdybychom obviňovali pouze církve z používání fóru.

Kde jsou vladaři, císařové, králové, knížata? Jak dlouho živořil fór o modré krvi? Námátkou: nebyl to krásný fór, ta populární fotografie Františka Josefa I., modlícího se za vítězství rakouských zbraní? Dnes se tomu smějete, ale ten obraz visel ve všech školách a patrioti při pohledu na něj brečeli!

A co vlastenectví? Když už zkrachovaly všechny fóry, dali lidu praporečky. Tumaš, hraj si s tím, my musíme vydělávat.

Kdo mě přesvědčí, že tohle není také fór.

Detail: máme dvě strašně vlastenecké strany: fašisté a národní demokraté. Pan Stříbrný a p. dr. Kramář jsou jistě vzorní vlastenci. Čtete v Pol. listě: Ubohá žena porodila páté děcko ve chlévě. Bída a hlad. A lid čte, pokyvuje hlavou a kvituje uznaně sociální citění listů pana Stříbrného. Druhý den vyletí dotyčný list s ještě větším titulem: Dobrá česká srdce nezhylnula. Jeden chudák daroval prádlo, druhý poslední pětikorunu, někdo kočárek atd. Marně však hledáte v seznamu dárců někoho z pánů vlastenců. Ten pán, co to napsal, nedal nic. Pan vydavatel časopisu, jinak milionář, nedal ani dudlíka. Vlastenecké srdce pana dra Kramáře se neobměkčilo, když někde v Košářích mrzne v chlévě tělíčko Člověka, který, až doroste, má mu se zbraní v ruce bránit jeho těžce nabytou svobodu, portmonku a statky.

Je vlastenectví fór, nebo není.

Ten malý český člověk, prodávající na Václavském náměstí losy, používá také fór.

— Račte se zastavit! Zde vám ukáží, jak lze snadno z jedné desetikoruny udělat dvě!

Zabalí desetikorunu do papíru a nechá uležet. Lid se kolem nakupí a nyní se mnohem snadněji prodávají losy.

Ale tenhle člověk je poctivý. Nakonec posluchačům vysvětlí, že ta desetikoruna je pouze fór.

Baťa má „Dům služby“, Ford „Service“.

Sbírejte obaly Smetolu.

Odzbrojovací konference.

Sbírký na nezaměstnané.

Demokracie národní, demokracie živnostenská, demokracie diskusní, demokracie lidová — — —

Prosím vás, co to všechno vlastně je?

— Jak ste přišli k tomu zajíci, vy holoto?

— Po špičkách, pane fořt.

Pepan hostí Standu s „černou s rumem“.

„Pepane, co myslíš, nepraští to se mnou?“

„Ani ne, možná že naopak.“

—šefe.—

Libřickému osadnímu klubu! Kamarádi!

Na vaši zábavu dostavil se ze severních Čech kamarád z osady Hudson. Na dráhu neměl a šel proto pěšky 120 km v domnění, že je jeho trampskou povinností, shlédnouti váš podnik, jenž měl býti jakousi přehlídkou toho, co trampové dovedou udělati. A opravdu jí byl zásluhou vašeho člena Karla Holaje, jehož jednání tímto veřejně před všemi trampy pranýřujeme.

Kamarád ze severu přišel na zábavu v trampském obleku a za pasem měl nůž, což bylo pořadateli Holajovi pobídkou k tomu, aby na tento „přečin“ proti stávajícím zákonům a nařízením upozornil hlídkujícího policistu, jenž kamaráda za Holajovy asistence zjistil a nůž zabavil.

Známe většinu vašeho členstva jako dobré kamarády a trampy a žádáme proto rozhodně, abyste člena takového charakteru mezi sebou netrpěli, neboť jeho počínání vrhá divný stín na celý váš klub.

Jsmo přesvědčeni, že v příštím čísle „Trampa“ sdělíte nám již, že Karla Holaje jste vyloučili ze svého středu.

S kamarádským pozdravem
Idaho, Šibenice, Hudson (Sever), Uragan (Obrnice), Old Jucon — Nymburk, Al White Star — Píkovice, U pěti prstů, Brdský osadní klub, T. C. Děti Neklídu, Orkán — Kolín, Příšery — Kolín, Gumarádi — Píkovice, Santa Puelo — Most, New Nevada, Ontario, Darwas, Nevada, 207. versta, Skagway, Far West, Alma-Ata, Strongheart (Karlův Týn), Dva vrchy, Měsíční Udolí

Benešov, Škuner Bukaneer.

Kulturní bacily

Čaj Pražanky aneb беседа Hvězdy čili

trampové ze všech nejkrásnější.
„My chceme trampský program“,
„Tohle je čaj Pražanky“. „Tohle jsou
trampové?“ — — —

Těchto několik z hesel, sborově
vykřikovaných s balkonů, dostatečně
osvětluje průběh I. Všetrapmského
večera, konaného 27. listopadu v Lu-
cerně.

Nechceme z ničeho vinit L. O. K.,
pořadatele tohoto večera. Mimo ne-
milého incidentu jednoho z pořada-
telů, který denuncoval policii jednoho
venkovského kamaráda (píšeme o tom
na jiném místě), nelze L. O. K. po
stránce pořadatelské ničeho vytknouti.
Chceme-li však mluvit o pro-
gramu a rázu večera, který byl ho-
nosně nazván „všetrapmský“, musíme
použít přírovnání: šlo to k sobě asi
tak, jako kdyby Česká filharmonie
hrála „Heleď, koukej, podívej se —“.
August, který měl snad před dvaceti
lety úspěch v nějakém cirkusu na
venkově, špatný zpěvák s kytarou,
záhada XX. století, Fanda Mrázek a
pod. atrakce, to vše se snad hodí na
čaj Pražanky, nebo zábavu vlaste-
neckého kroužku obuvníků „Láska“.
Značně tragikomické na celé této
věci je, že dostali jsme do redakce
příspěly padourů, kteří omylem nám
(prý jako pořadatelům) vytýkají pro-
gram a ráz večera. Nešli prý se dí-
vat na smokiny a večerní toiletty,
ale na trampy! Ty, bohužel, prý ne-
viděli. To víme my také. Silver Star
při nelepšší vůli nestačil potrampštit
večer. A Franta Šerif? Měli jste se
při jeho řeči, reprodukové radíem,
podívat za oponu! Jeho řeč kontro-
lovala policie!!!
Melich.

Film.

Zapadni fronta 1918 je strhující
film, zpracovaný dle Johannsenova
románu „Čtyři od pěchoty“. Silně
protiválečná tendence dovedla místy
strhnouti zakřiknuté obecnstvo (je
to německý film) k spontánnímu po-

tlesku, zvláště ve scéně, kde jeden
pěšák snaží se druhého povzbudit
povídáním o hrdinství. „Kdyby-
chom byli všichni hrdinové,
byli bychom již dávno do-
ma!“ zní aplaudovaná odpověď. Celý
film vrcholí v druhé půli drastickou
scénou se šíleným důstojníkem a
v rozstříleném polním lazaretu. Re-
žie G. W. Pabsta, až na několik
míst v první polovici, bezvadná. Do-
poručovali bychom k návštěvě tento
film všem válčícím vlastencům a Od-
zbrojovací komisí včetně.

Rozpoutaná vášeň dokazuje znovu,
co dovedou Američané s herečkou
takové kvality, jako je Greta Garbo.
Nesmyslné libreto a nemožní spolu-
herci, to byl přece smutný úděl i
velikého mima, Lon Chaneye. Ten
však měl výhodu v němém filmu.
Spousta zbytečných dialogů a pocho-
pitelně i českých titulků, to je to, co
dnes dělá z podívaně na kdysi slavný
americký film — trest.

Utrpení šedé sestry je český film,
nesoucí vhodné jméno, ovšem v roz-
šířeném slova smyslu. Tedy pro tohle
se dělá agitace a žádá veřejnost
i úřady o podporu? Neodsuzujte de-
monstranty proti německému filmu
do vězení, ale pošlete je na to, pro co
demonstrovali!
Mlšk.

O prvním vystoupení tramp- ské „Divoké Scény“

píše „R. Večerník“: „Úspěch, který
zavazuje. Trampská „Divoká Scéna“
vystoupila ve středu na večeru, který
pořádal klub „Děti neklidu“ s ukáz-
kami z revue, kterou připravuje.
Vstupní obraz „český mluvící film“
zapůsobil svým časovým a příleha-
vým vtípem. Několik zpráv „Žurná-
lu“, který v jevištní, vtípné zkratce
glosuje denní události, mělo úspěch,
který dokazuje potřebu aktuální poli-
tické satiry. Jeden obraz žurnálu:
megafoň hlásí „Práce na štěchovické
přehradě pokračují plnou parou.“
Opona se zvedne: na jevišti absolutní
nicota. — Jiný obraz: megafoň hlásí:
„Ženeva — ministr zahraničí.“ Na
jevišti je po zvednutí opony jen kufr.
„Ministr je za ním,“ hlásí megafoň.
Největšího úspěchu docílila však
scéna „Ruce“. Deřilují v ní ruce dí-
tět, matky, dělníka, bankéře, hladké,

bílé a ověšené brilanty. ruce neza-
městnaných ruka zvedající housku
z prachu a ruce chamtivé, nažrané,
které bijí a dávají zavírat. Veliký
úspěch „Rukou“ zavazuje „Divokou
Scénu“. Určuje jí směr, kterým se
musí vyvíjet její práce, vymezuje její
úkol: živé, agitační, proletářské
trampské scény. Předvedení celé
revue ukáže, bude-li „Divoká Scéna“
tento úkol plnit.“

Při té příležitosti podotýkáme, že
„D. S.“ vystoupí v celovečerním ofi-
ciálním programu v první polovici
ledna.

Nabídky na pohostinské vystoupení
(i na venek) řídte na T. V. D., Praha
I., Karlova 14. Scéna může vystoupit
v počtu 4—15 členů.

Kamarádi! Kluci a holky!

V pátek 5. prosince provede ve
velkém sále Radiopaláce na Vino-
hradech Zorovo rytmické a zvukové
Studio trampský umělecký scénický
večer, na němž střídavě vystoupí ně-
kolik zpěváků, recitačních a po-
hybových sborů — kluků a holek —
známých vám z trampování. Prvá
slezina s trampy, posluchači, bude
postrádati obvyklé scenerie zelených
tábořišť; nahradí ji šero v hledišti
a barevný přísvit scény. Vaši kama-
rádi trampové sestavili do jevištního
rámce živelný tok citů, jak se nikým
neštípené rodily a rozrůstaly v
trampských osadách; účinkující vě-
novali dlouhé večery společné práci
na novém disciplinovaném divadel-
ním projevu. Výsledek jejich dobro-
volné kázně vyústí před vámi na
koncertním podiu v Radiopaláci.
Přijďte posoudit a rozhodnouti o je-
jich mladém a odvážném úsilí. Troj-
dílňý program večera v dynamice
přednesu a rytmu scénických účínů
bude odrazem dobytelské letory
trampské, jak ji nejlépe znáte z druž-
ných chvil našich večerů z údolí
Libřice, Sázavy, Kocáb, Proudů a
z celé řady míst a zákoutí nám tolik
milých, dobře nám trampům známých
a námi tajených pod nejrůznějšími
jmény.

Na shledanou s hřímavým Ahoj!
v pátek 5. prosince v Radiopaláci
v 8 hodin večer!

**Kluci, v pátek, 12. prosince večer, všichni na
Střelecký ostrov na potlach pražských trampů**

ruda čermák:

mokrá kotva

„Mokrá kotva“ je starý plecháč střední tonáže, s jistou rychlostí uzlů za hodinu. Pod dvaceti bednami, složenými na palubě, klusá vlnami jako křivonohý osel.

Živý inventář: patnáct mužů posádky včetně kapitána, zelený papoušek, křičící své věčné „ara, ara“ nebo „good morning“, malá opička (kočkodan, hrozně nestoudný a hrozně roztomilý) a vlčák Rinty, který s velkou oblibou skrápěl oba stožáry. Potom také krysy, švábi, štěnice, rusi a blechy.

„Mokrá kotva“ je zaregistrována co obchodní loď. Čas si na ní pochutnává, okusuje část po části její tělo, jež nadělalo prohibičním úřadům mnoho starostí; je v podezření, že pašuje alkohol. Jistota však dosud není. A tak tyto staré necky ještě koketují s palmami jižních přístavů.

Staré necky... A přece říkal plavčík James, mačkaje prstem do dýmky, že neviděl krásnějšího parníku. Tak krásně se tu plivalo na bort. Tak vybraně proklínalo. Skulinou na přídi protéká do podpalubí zrovna na „rechny“. Není krásnějšího budičku.

Dva věčně vlhké stěžně žalují nebesům Rintyho prásáctví. Jako by nebylo dost mořské vody. Na obloze se probudilo ráno a provalovalo se po palubě. Vlajky se tetelily ve větru. Rinty zaštěkal. Byl deňitívni den.

Posádka vstala jako jeden muž. Kapitán vzpomněl na dravou kreolku z Costa-Ricy a ohrnul si límec u kabátu.

Johnny si zamačkává bouli na čele, utrženou v karetní hře, zvané „tisíc špásů“. Udělil mu ji Sam, příšerně ošklivý negr s duší dítěte. Tenhle Sam neuměl ani hrát na saxofon, ani zpívat. Neměl na sobě vůbec ničeho, čím se vyznačuje černoch amerických filmů.

Nutno podotknouti, že na této lodi byl černoch člověkem.

Vůbec, těch patnáct lodníků, to byli samí cizinci. Kuchař byl, jako vždy, Číňan (snad z provincie Wu-hu). Pak zmíněný černoch Sam, dva uprchlíci z cizinecké. (Neznámé národnosti. Říkali, že jsou Belgičané, narození v Polsku. Ale uměli jenom italsky.)

Johnny vždycky večer popadl kytaru a posadil se s několika na zádi u vln. Bylo to hezké a smutné jako modrá noc, po které pluli. Všichni tiše zpívali, kromě Sama, který raději poslouchal. Měsíc rozhoupal kytaru, hvězdy se vřily do písní. Malý François vzpomínal na Avignon. Sam vyskočil a stepoval. Rinty si lehl u stožáru. Ostatní tleskali.

Pak se pil grog a gin. Dělo se tak každé noci, zrovna jako této. Pes, opice a papoušek už dávno spali. Jenom krysy, štěnice a blechy měly plno práce.

Jedna noc přehodila přes měsíc černý závoj. Přišla bouře. „Mokrá Kotva“ se plandala s boku na bok, vlny řvaly jako tisíc šelem. Kormidelník v gumovém plášti se stal zbytečným mužem. Duše lodi sténala pod ranami Neptuna.

Stěžně praskaly, pumpy bláznivě pracovaly. Černé dítě, Sam, vyvínovalo ohromnou sílu.

SOS nenalézalo nikde ozvěny. Potkali Bludného Holanďana, to je vše. Rinty štěkal poděšeně a mláčen o větráky a kotevní lana plazil se po břiše. Pak přešel ze štěkotu do hnusného vytí. Opička se houpala v ráhmoví, papoušek rozšířel své „ara, ara, good morning“.

Co se zatím dělo se šváby a blechami, nedá se dobře zjistit. Měly patrně také starost.

Tonoucí v moři naposled prosili kamarády na lodi bílými rukama, než zmizeli navždy. Kotva na přídi lká slané, zoufalé slzy, poněvadž přestala být symbolem naděje. Oceán je příliš široký pro jednu loď, příliš hluboký pro patnáct matrosů.

Pro všechny námořníky světa.

Padající stožár rozdrtil Samovi lebku. Někdo vykřikl: „Maman“, někdo „mother“. To bylo už ráno a bouře dutě doznívala. Patnáct mužů zářvalo pro bezednou kapsu krále kořalečnického trustu.

Pak vlny zněžněly a vypadaly jako beránci na nebi. Slunce ozařovalo místo, kudy vplula loď do podsvětí.

Nastal tichý den na Tichém oceánu.

Rinty utonul s posádkou, poněvadž pes je věrný. Poslední zašla opice; byla až mezi vlajkami. Jenom zelený papoušek vykřikl své „ara, ara, good morning“ a vzlétl k nebi.

Na vlnách sedí Neptun. Odložil trojzub a hraje na vylovenou kytaru píseň svému moři.

Já mám teď pronajmutej ve vagonovej kolonii správnej pokoj se zvláštním vchodem!

Se zvláštním vchodem??

To ce ví, já musím lizt domů voknem!

Boxing Athletika Football

Č. A. K. Královské Vinohrady poráží Český Lev 10 : 6.

V trainingovém utkání Č. A. K. K. V. — Č. L., jež se konalo 16. listopadu v neděli, v tělocvičně Č. Lva, zvítězili členové rohovnické sekce vinohradského klubu 10 : 6. Zvítězili: Hocký ml., Jašek, Veidls, Pečák, Ježek, žáci mistra RČS Hockého, trenéra klubu Č. A. K. Král. Vinohrady (Americká 39). Hošové, přijďte se podívat mezi své. Každý úterý, čtvrtek a sobotu od 7 večer.

Ahoj!

Kostra.

Piďa-Pešek:

myslicí boxeři.

Nejvíce zážít fakt, že boxeři s vrozenou inteligencí jsou téměř vždy v nenávisti ostatních činných rohovníků. Lze to vysvětlit závidostí, neboť než takový primitivní boxer pochopí princip některého triku, dávno již ho onen ovládá a učí se zas novou věc. Říkají o něm, že má talent; já říkám, že má hlavu. Myšlenkový pochod kreslí a dává tušit situace, v jakých se bude asi boxer nacházet. Ani na chvíli nesmí přestat myslet, třeba by trainoval pouze do pytle. Zcela jiným způsobem lež dopředu pěst takového boxera. Náležitě natočena dopadne, řádně podepřena celým ramenem. Nikdy — nikdy nejde naprázdno, neboť boxer pracující s rozmyslem, nebije do vzduchu. Vyvaruje se toho, neboť dovede si představit následky. Zrovna tak neplývá svými silami a netluče kámkoli na hlavu nebo na tělo (jen proto, aby zasáhl soupeře). Jeho rána hledá vždy citlivá místa nebo ta, o kterých se domnívá, že jsou speciálně u tohoto soupeře choullostivá. Bije čistě, ale bije málo — neboť rychlost ztěžuje preciznost. V důsledku toho mívá malý počet zásahů, ale čistota a preciznost těchto vyváží vždy vehemenci a fyzickou zdatnost protivníkovu. Obvykle však takový „chápavý boxer“ nevidí stále jen ring, rukavice a training, vidí též i jiné — hezké věci tohoto světa.

S počátku se na ně jen dívá a usmívá se jim. Ale pokušení láká a svádí, až jednoho dne si sám uvědomí, že hřeší proti dobrým sportovním zásadám. Tim okamžikem v jádře přestal být skutečně dobrým boxerem; začne bojovat proti pokušení, prohrává — prohrává častěji; až konečně prohraje úplně a zanechá závodního boxingu. Jeho t. zv. kamarádi a přátelé, kteří se kolem něho točili, říkají: „schoura blbec — — —“.

(Pokračování.)

Boxmatch ve Variété.

Unie Boxerů Amateurů přijala nabídku p. ředitele Variété, který úplně zdarma dal na neděli 14. prosince divadlo Variété k dispozici.

Match se koná v 10 hodin dopoledne. Je to prvý podnik toho druhu, konající se dopoledne.

Nejstarší muž Maďarů — Szchelesz — vybojuje v Praze svůj poslední amatérský zápas před odjezdem do Ameriky. Jeho soupeř bude mít hrozně těžkou posici, aby vydržel všechna tři kola na nohou. Ještě se neví, kdo proti němu nastoupí, zda Procházka ze Stráže Bezpečnosti či mistr ČSR Jelínek. Snad zranění Jelínkovo dovolí, aby mohl nastoupit proti tomuto nejlepšímu muži teamu Maďarů.

Szigetti (Sparing) — jeden z nejstarších reprezentantů Maďarska — asi hladce zvítězí nad našim mužem. Snad v téže váze Ambrož z Brna, získá našim barvám dva body. Ještě pérová váha a lehká může zachránit aspoň dva body. O muší ani nemluví. Bokody — polotěžká váha maďarská, vyhraje k. o. ať proti němu bude stát Běžník či Rudie Poetsch. Typujeme v důsledku toho utkání pro M. V. v nejlepší případě 10 : 6. Bude to nejslabší výsledek od r. 1927 a v dohledné době těžko se vrátí doby, kdy Československo rohovalo s Maďarskem 8 : 8.

Amatérský roh, večer v Jezerce.

Ve čtvrtek 4. prosince na rohovnickém Ursus Nusle vybojována bu-

dou vylučovací kola na mezinárodní rohovnický match ČSR—Maďarsko. V ringu objeví se opět rohovníci-trampové, aby znovu dokázali, že na trampech pěstuje se něco zcela jiného, než jak „vážení páni padouří“ o nás prohlašují.

Největší utkání bude v lehké váze, kde utká se nynější mistr ČSR, Jarda Jiráček — tramp z osady Toronto — s Mudrou, AFK. Stráž Bezpečnosti. Kdo pamatuje skvělé boje Mudrový z dřívějších let, hlavně z r. 1926 a 1927, jistě přijde se podívat na tento jeho návrat do ringu.

Jiráček, jehož poslední matche potvrzují vzestupnou formu, chce dokázat, že jest dnes nejlepší lehká váha. Oba dva věří ve své vítězství. Pochybujeme, že by oba vyhráli a nerozhodný výsledek není možný. Jeden z nich na tom určitě prodělá. Buď prohraje Jiráček k. o. — nebo vyhraje vysocce na body.

V bantamu střetne se Zadrobílek — Boxing kroužek Vršovice — takto populární osadník senohrabského Maraňonu, se smíchovským Chundelou. Veliký rozdíl vah bude velkou výhodou i nevýhodou obou. Michálek ze Staru bude mít těžkou posici proti Jakšovi (Ursus Nusle) uvážíme-li, že Michálkovi dělá potíže váha a Jakš nyní trainuje s nejlepšími profesionály.

Střední váha bude mít asi překvapení.

Kostečka — Vys. Sport — těžko asi uhájí svoji posici proti Chloubovi (K. A. Žižka), ač přáli bychom tomtu sympatickému trampovi z Toronta ten nejlepší výsledek.

Mistr Slovenska Jenda Běžník (Slavie Bratislava, nyní Boxing kroužek Vršovice) střetne se s Rudlou Poetschem. Doufejme, že Běžník tentokrát se náležitě připravil na tento match a nebude v ringu stále předvádět ukázky dvojitého krytu.

Ještě dvě dvojice vyplní program a můžeme občerstveno ujistit, že přijde si určitě na své peníze.

Piďa-Pešek.

Halo!

Kanada la dulbox masivní již jsou zde za 150 Kč, přesvědčte se

Kde?

u Hornofa, Praha VII., Bubenská 6 n. u Hlávkova mostu; Stanice elektr. 6, 8, 12, 18.

Opravené příslovi:

Mladý ležák — znamená obyčejně průjem.

Vedlejší příjem

pro každého bez zvl. znalostí po svém zaměstnání. Píšte ještě dnes listek. Brož, Kardaš, Kořice, Český.

Tři zaručené zprávy.

Ruská universita v Praze byla od 1. prosince nazvána na počest našeho malého gigola a velkého Slovana Volovikovou universitou.

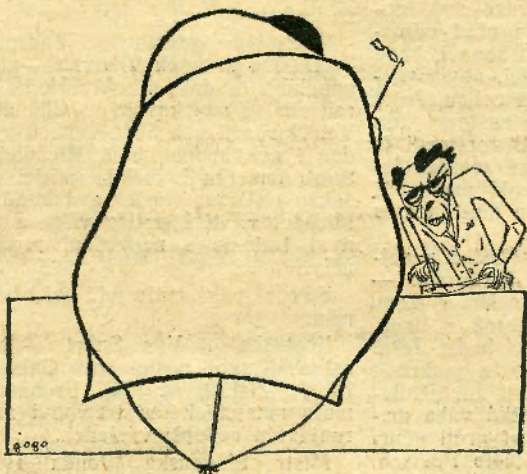
co.

Kdo šetří, má za tři. Pan generální ředitel Škodovky Havránek, se šetřil, měl tři miliony Kč platu měsíčně, a přece umřel.

co.

Bratří a sestry! Poukázky za rozbitá okna honorujeme jen, je-li čitelně vyplněn rozměr tabulek a poukázka vyplněna zodpovědným funkcionářem.

co.

— To - to - toho sla - sla - slanečka nechci, on - on - on šil - šil šilhá!

— To nevadí, jen když nejní koktavej!

Šel tuhle v noci podnapilý občan kolem budovy státního pozemkového úřadu a hledaje něco, svítil si na něj baterkou.

Příběhne rozčilený policajt a zařve na něj: Ježíšmarjá, chlape, co to děláte, na pozemkový úřad si ještě nikdo neodvážil posvítit!

staré pověsti české

Mark Twain kdysi žádal souseda, aby mu půjčil nějaké knihy. Soused odpověděl: S velikou radostí, ale moje zásada je, nepůjčovati knihy z domu. Můžete je číst u mne.

Přešel podzim, zima, jaro.

Soused požádal Mark Twaina, aby mu půjčil sekačku na trávu, ale ten vzkázal: I já mám pravidla jako vy. S velkou radostí, ale moje zásada je, nepůjčovat sekačku z domu. Můžete ji používat na mé zahradě.

Alexandra Dumas tázala se dáma: Jak tak půvabně stárnete?

— Madame, nedivte se, věnuji tomu všecken svůj čas.

Chauncey M. Depew vcházel do salonu a jedna ze skupiny dám uvítala ho výkřikem: Ach, Mr. Depew, přicházíte právě včas, abyste rozhodl náš spor. Co je na světě nejkrásnější?

— Krásná žena.

— Já však tvrdím, že nejkrásnější věc na světě je spánek.

— Well, hned vedle krásné ženy je spánek.

Ptali se Číňana: „Proč dáváte jídlo na hrob — čekáte snad, že ten mrtvý přijde a sní je?“

Odpověděl Číňan: „A proč vy dáváte květiny na hrob? Myslíte snad, že si přijde čichnout?“

Ludvík XVIII. zemřel. Při nádherném pohřebním průvodu zachytil se vysoký katafalk s královou rakví o vyčnívající rameno pouliční svítilny. Průvod se musil zastavit a ze zástupu diváků ozvalo se: A la laterne! (Na lucernu!) co.

„Ten Standa je rošťák!“

„Co ti udělal?“

„Ale ukradl mě chlebník, kterei sem si vod něj vypůjčil.“ —šeře—

Paďour Stehlík šel z vejletu a zmeškal vlak. Šel si tedy lehnout do Grand-hoteli „U krvavého hnátu“. V 6 hodin ráno přiběhl k němu do pokoje podomek a začal s něho stahovat lajntuch. Paďour si toho nevšiml a spal dál. V 7 hodin se to zase opakovalo. Když však v 8 hodin zase podomek začal s něho stahovat lajntuch, rozvzteklil se paďour a začal na něho rvát: — Zatracanej chlape, co ze mně pořád ten lajntuch stahujete, dyť sem vám neřikal, abyste mě vzbudil!

— To je tak, vašnosti, povídá podomek, My teď ráno servirujem kávu hostům, tak ten lajntuch potřebujeme, abysme mohli prostřít stůl.

Přiběhl muž k doktorovi:

— Šmankote, pane doktore, já jsem spolkl hrst broků.

— To vám nic neudělá. Vezměte trochu ricinu a zítra vám bude dobře.

Za několik dní potká doktor pacienta na ulici, ve smutku.

— Poklona, kdopak vám umřel?

— Ale, představte si to neštěstí, pane doktore, když jsem byl tenkrát u vás, tak noc potom jsem svou ženu zastřelil.

Nora.

— Člověče, kam si to vlez!?

— ??

— Dyt' seš v mejch letech!

Ctibor.

— Jestli pak víš, proč nosím brejle?

— To nevím.

— Aby mně někdo neznásilnil panenky, ty blbe.

Dandy.

— Pocem, dostaneš pár facek na pivo!

„Já snesu dvacetpět plzní.“

„To je toho, já vypiju pulitr vody.“

Člověče, nám padaj tašky se střechy.

No tak je tam nedávejte.

Molly.

„Oh, Mariou, zrušila jsi slib lásky.“

„Tak tolik nehulákej, dyť já ti dám jinej.“

—šefe.—

Povídá tuhle při cvičné střelbě dobrák Lary: „Jak pak se mohu do něčeho trefit, když mám slepý patrony?“

— Čoveče, tak bych brečel, věříš tomu?

— Proč?

— No, já jsem si chtěl tuhle koupit kaštiny a teď si představ, jak mi ta prodavačka zkazila chuť.

— A co ti provedla?

— No, ona si pořád zpívala: „Trhala jsem je v zahrádce, v zahrádce, zabořilo mě u srdce.“

Inka.

— Jak se říká: orchestr nebo oršestr?

— Orchestr.

— To je blbost, vždyť se přece říká šesták a ne chesták!

stránka na pokračování

géza včelička:

(pokračování.)

tichý dům

Na zdi nad jednou postelí jsou dvě dosti zdařilé karikatury patrona a jeho ženy, namalovány v noci při svíčke krví štěnic.

Dveře pokoje byly otevřeny na chodbu.

Hrbáč z jedenáctky jde domů. Nese neprodané větrníčky a trsy nastříhaných trikolor z barevného papíru.

Muž s nohama v kotlíku sebou pohnul.

„Pierre?“

Hrbáč se zastavil. Pak nahlédl dovnitř.

„Jak je, Pierre? Lépe? Hůře?“

Prodavač přepestrých tret sáhl do kapsy a ukázal kapesník.

„Ó, lehnout, Pierre, okamžitě lehnout!“

Hrbáč se hanebně směje.

Nemůže; nesmí! Dnes prodal málo. A ostatně — — je dlužen za nocleh.

„Lehnout, Pierre! Zaplatíme nocleh!“

Bosý cizinec vyletěl z kotlíku. Kytarista vstal.

Pierre se vzpouzí. Nesmí ulehnout. Nemá ani na materiál. Kde vezme červený, modrý, bílý papír?

Jak sežene, probůh, dřevěné latky na větrníčky?!

„Klíč, Pierre! Klíč od jedenáctky!“

Hrbáč se stále směje. Z očí mu vytéká veliká, špinavá slza.

*

Je tma. Jediná, ubrečená žárovka osvětluje na půl záchod, na půl chodbu.

Na schodech sedí Bonetti a vrhne. Vypil mnoho ruše.

Žena jde okolo pro vodu. Jeho žena, paní Bonetti. Oh, puča, puča, Džonani.

Starý má oči kalnější než jsou okna tohoto hotelu. Převalí se na schodech a pokouší se jít po dvou. Nejde to.

Půjde to tedy po čtyřech.

Žena ho zvedá. Je to práce, takové tělo a nohy jako z hlíny. Povrhl jí rukáv, ó porco di Madonna!

Dítě se mezi nimi motá jako štěně.

Pláče.

Otec jde do dveří, strkán a podepírán ženou. Zakopne o patrona, ještě teď večer spravujícího ten starý krám. Patron se směje, ale stará vyběhne z lože, kde chystá večeři, a pustě kline.

Opilec se čtyřikrát rozeběhl, a vždycky do zdi. Nakonec přece našel vchod.

Ještě loužičku v pokoji a konečně se převall na postel.

Tak, jak byl.

Stařena se vrátila k salátu, z něhož vylovila čtyři nové šváby. Dobře jí tak, proč strká svůj prozelenalý nos do cizích věcí.

Otec usnul. Matka si posadila plačící dítě na stůl, a dívajíc se na opilce, zakrývá maličkému oči.

*

Přišel lékař, šedivý, upiatý pán z bulváru des Dames, černě oděný.

Předepsal polykat led, želatinu a calcium v mléce.

Pierre leží pod dekou, palčivé plameny ho zžirají. Růžové hleny plívá do láhve od petroleje, od které cizinci urazili hrdlo.

Oba muži sedí u hrabčovy postele. U nohou se jim válejí nastříhané barevné papíry jako pohádková tráva. Dřevěné latky pokrývají celý stůl. V plechové krabičce od rybiček rozdělali lepidlo.

„Jak, Pierre, takhle?“

Malé nůžky se kroutí v příliš velkých rukách. Papír vrže a chřestí.

Pierre se směje. Tenkými prsty skládá větrníčky a přilepuje kadeře trikolor.

„Když jsem míval sezonu, prodával jsem na Starém přístavu až dvě stě denně.“

Pierre je obchodník. Jiní by řekli: „měl jsem štěstí“, on řekne: „měl jsem sezonu“.

Hučí to z něho šeptavě, bez přízvuku, jako šelest stříhaného papíru.

Hlen stéká po stěně zmrzačené láhve jako červený slimák.

„V zoo jsou sloni a tygři. Chodí tam hodně maminek s dětmi. Nejvíce trikolor jsem vždy prodal u opičích klecí.“

Někdo zaklepal. Jeden z cizinců jde otevřít.

Na prahu stojí madame Bonetti. Je to smutná, krásná bytosť s velkýma, hluboko zapadlýma očima. Velká, štíhlá a silná. Dovede se po italsku rozvzteklit a pak jí natekou oči krví.

Vstupuje. Její malý puček jí drží za sukni.

Nese hrabčovi trochu polévky. A rybí konservu. Co jiného tu, prosím vás, v Marseille dostanete?

Prvý muž otevírá plechovou krabici. Druhý krájí chléb a pak nalévá víno z malé lahvičky, kterou vytáhla Italka ze záhradní.

Dítě dostalo větrníček. Běhá s ním po jizbě, radostně huláká a zubíc se na celé kolo, vráží do nábytku.

(pokračování.)

Trampské kanadky
 originál anglický Dulibox,
Kč 195⁻-
až 218⁻-
Jaroslav Bohata
Smíchov.
 Proti Knížecí,
 Těž poštou na dobírku, vyplaceně.
 Udejte číslo nohy.

- *Jéjej, mně se narodil fotr!*
 — *Tak pozoruju, že něco slízneš, co pak se ti teďka může narodit fotr?*
 — *A kdo říká, že teďka, dyž už je tomu 48 let?*
 Teddy.

- *V tomhle Trampu platěj ohromný honoráře.*
Že tě praštím!
 — *Vážně, tuhle si tam byl jeden známej pro prachy a dostal tak tučnej honorář, že si musel vzít na to papír, aby si nezamazal portmonku.*

- *Babičko, máš Mercedes nebo Fiatku?*
 — *Proč, vňouče milované?*
 — *No, fotr říkal, že už brzy pojeděš.*

- *Ježíš Laclande co blbneš natírať mahagonovou knihovnu ajznlakem.*
 — *To víš, nechám ji tak, aby mě pomlouvali, že mám doma červenou knihovnu!*

Ghandi.

beneda:

živobyti.

Zabili dělníka na stavbě —
 svět dále klidně si žije.
 Pro jedno tělo ve klatbě
 nebude jeho mašinerie,
 Srazí se vlaky, nová krev
 vytéká na lesklou ocel.
 Smrt je dnes světu všední zjev,
 jak dlouhé lásce je pocel.
 Na jídlo sotva že seženeš,
 životem nejsi si jistý
 a častokráte postřehneš,
 že hodně překážíš místy.
 A tak jen v sklence vína třpyt,
 ženská, jež svědomí nemá,
 přátelské slovo umí říct,
 když bída zlá je a nemá.

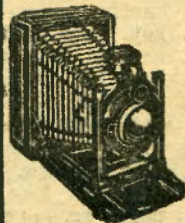
Onehdy mi poslala paní T...ová z Paříže fotografii s nápisem: Tento snímek mě ukazuje v Louvru vedle Venuše z Milo. Ta bez šatů je Venuše...

Nora.

— *Člověče, tahle „Tvorba“ mi připadá jak jídelní lístek.*

- *Jak to?*
 — *Ty nejlepší věci jsou škrtnutý!*

Moderní fotostroje

Nedostižně levné! Filmové přístrojky Kč 26.—, film pro 6 snímků Kč 1.80 Učebné strojky Kč 11.— 30.—. Komora sklopná Kč 74.—, s anastigmaty Kč 210.— atd. Přepych. komory se světelnou optikou každé značky, přístroje zvětšovací a promítači, všechny odborné potřeby, 12 desek Kč 15.—, 6×9 Kč 10.—, 100 dopisnic Kč 29.—, 27letá zkušenost, nejvyšší významání. Ceník 100 stran zdarma.

Emil Birnbaum,
 továrna fotostrojů, RUMBURG, 48.

ukažte, co dokážete pro svůj tisk

Chceme vás všechny v nejbližší době překvapiti zvětšeným formátem „Trampa“, zlepšením obsahu i výpravy, několikabarevným tiskem i případně zlevněnou cenou a potřebujeme za tím účelem zvýšiti náklad vašeho časopisu o několik tisíc výtisků. Pak okamžitě přikročíme k chystané změně, neboť stoupenutí nákladu a zvýšený příjem nám k tomu dopomůže.

„Tramp“ jde dnes stále lépe na odbyt, avšak přesto je nutno, aby všichni čtenáři okamžitě začali pracovati pro ještě větší jeho rozšíření. V okruhu svých známých, ne pouze mezi trampy, působte k tomu, aby každý z nich stal se odběratelem „Trampa“. Vysvětlete jim, že dnešní „Tramp“ není již soukromým podnikem jak tomu bylo dříve a je doposud u druhých časopisů, nýbrž, že každý tramp může se státi jeho spolujednatel. Upozorněte je na obsahové změny, přinášející vše, co zajímá, a „Tramp“ z těchto důvodů, že musí býti jediným časopisem každého trampa a příznivce trampingu.

Stačí získati pro svůj časopis aspoň jednoho nového stálého čtenáře, a již tím částečně splníte svoji povinnost. Můžete-li, nahraďte zvýšenou získávací činností liknavost druhých. Na připojený objednávací lístek napište adresu svého známého, jehož ovšem předem o tom zpravíte a „Trampa“ mu doporučíte, a jsme přesvědčeni, že dnešní „Tramp“ upoutá a získá každého. Ziskávejte nejen mezi kamarády, kteří kdysi již byli čtenáři „Trampa“ a z různých důvodů přestali jej odebírat, nýbrž i mezi těmi, kteří se o tramping zajímají.

Předplatné obnáší měsíčně Kč 4.—, na půl roku Kč 22.—, na rok Kč 40.— předem zaslaných. „Tramp“ dochází poštou předplatitelům v Praze i na venkově ve čtvrtek ráno.

Do týdne čekáme od každého čtenáře vyplněný objednávací neb korespondenční lístek s adresami nově získaných předplatitelů a pak bude naší snahou slíbeným překvapením se vám co nejdříve odvděčiti.

Trampské vydavatelské družstvo
v Praze.

Administrace „Trampa“,
Praha I., Karlova ul. č. 14.

Objednávací lístek.

Zasílejte „Trampa“ na následující adresy:

1.
2.
3.

Uvedení vyrovnají předplatné po obdržení složenky.

Jméno:

Adresa:

Redakční.

Kluci, je vidět, že jste se po našem osamostatnění polepšili, co se týká příspěvků. V agitaci a získávání však dosud kulháte. Přidejte a všem pochybovačům a podezřelým nás z politiky doporučte jedno: necht se stanou našimi členy. Psaní v zájmu našich kamarádů není ještě politika.

Salon odmítnutých.

Molly, vše dobré, stavte se co nejdříve v naší redakci. Mate, asi dvě věcičky, dál. Gogo, jak seženeme, poukážeme. Osamělý vlk, nemohu si pomoci, ale na básničky dojde tak asi za půl roku. Raději fóry. Velká Tlapa, to je pro censora a jak vidíš, my jsme raději bez bílých fleků. Polepši se. Jolly a Tedouš, fóry dobré, ale článek tentokrát slabší. O. Fer-

ta, jen pošli ty fóry a nestyd se. Ažin, 2 dobrý a beze všeho dál. Toulavý tramp, prosím tě, trochu stručněji. Šerif z Klondyku. Čundr moc dlouhej, dál. Fata Morgana, fóry byly slabší, polepšete se a co osadní zprávy? Sanawogan, asi dva dobrý, dál. Lord, povídky jsou příliš rozvleklé, co je s fóry? Franta Sairait, to jsi nepochopil, že to byla satira? Nora, prachy teď nemáme a za získaného odběratele díky. Ostatní otiskují. Ahasver, drahý učiteli, ty jseš na tom iako my, ale my počkáme. Leo Jill, ten článkuček by sebrali a básniček mám fůru, tak se nezlob a pošli něco jiného. Šupák, dobré, ale pro nás se nehodí. Nemáš něco jiného? Burýšek, také a piš, prosím tě, čitelněji. Alka, tohle se nehodí, ale pokus se, jak slibuješ, o něco jiného. Šefe, navštiv mě co nejdřív. Johnny-

sherif, boxer. Vysvětlí to klukům tak, jak je v záhlaví této rubriky. A jako boxer nám také něco napiš. Sparta-kus, bohužel, žádný z nás nemáme čas, proto promiňte a díky za propagaci. Kabel, nezapomeň na censuru! S ostatními se shledáme v příštím čísle.

Kamarádi, pamatujme, že pouze v celku je síla — jako jedinci nedokážeme ničeho.

Mate — vyvržencec.

Od těch dob, co jsem poznal lidi — vážím si zvířat.

K. Fancł.

drby z čundrů

T. C. Westend pořádá v sobotu 6. XII. ve Svinařích mikulášskou zábavu. Tanec — trampské písně — atrakce. Vstupné Kč 6.— včet. z. d.

Několik slov všem.
(Č. Budějovicům.)

Bylo nás kdysi pár. Před dvěma roky začal vycházet „Tramp“, několik kluků se probudilo a bylo nás víc. Když po čase se tramping rozšířil všude, i u nás se to začalo hýbat.

Zakládaly se osady, skautské a junácké oddíly se zrušovaly, přeměnily se v „Tramping Club“ atd.

Ale není všechno dobré, co je nyní „tramp“.

Vím, hodně kluků je dobrých, dost je také „štěnic“, které se vůbec nemají hlásit k trampu.

Ti ať si zůstanou tam, kam patří. Totiž u skautů.

Doufám, že ti, na které myslím, se chytanou za nos a jestli mají trochu sebekritiky, zmizí. Rozumíme, pánové?

A nyní něco o té „Trampské scéně“. Hoši jsou zásadně proti tomu. Uvažujte dobře. Tolik nás zde není, aby se to dělalo výlučně pro nás. A P. T. pačourům snad nechcete vlézt někam?

Nebo se snad chcete stát populárními? To už vám nestačí potlášky v chatách, Kanada, zpěv při kytáře a všechny jiné požitaviny, dělané jen pro nás?

Že by kšeft?

Kamarádi, o jedno vás prosím. Chytněte se za hlavičky, zadumejte se a pak možná řeknete — měl pravdu. Ahoj! Gaučo.

Hošové,

zrodili jsme se sice dřív, ale jelikož se nám teprve nyní „Tramp“ líbí, představujeme se jako „familie Huculů“. Máme blbý ksichty a červené H na klenutém hrudníku. Boudy a squav nemáme žádný Všem Ahoj!

Několik slov osadníkům.

Rád bych se vám, kamarádi, zmínil o choulostivé věci, která mě opravdu od trampů osadníků (boudařů) překvapila.

My trampové stanaří, ba snad ani to ne, kteří často vyjedem si na tramp

jen v monterkách a s kusem chleba v žebradle, děláme si též nárok na zpříjemnění těch několika chvil v té přírodě. A proto mě to opravdu zabolí, když trampové, ke kterým my přicházíme s přátelstvím, nás odstraňují, ba nenechávají nás ani přespát na svých pozemcích, popouzejíce proti nám i své kamarády, kteří by k tomu dali souhlas; mají k tomu snad příčinu, ale aby to prováděli tak bezohledně dnes, kdy v jiných státech trestají tramping i několikaletým vězením, kdy záleží na tom nejvíce, aby nebylo mezi námi rozporu. Kamarádi, my v ČSR máme proti jiným státům tramping na dobrém stavu a abychom si jej udrželi, musíme za svou věcí stát pevně a pevně ji vzít, to znamená mít kus vlastního rozumu a ne, co slyšíme, bráti bez vlastní rozvahy. A nesmíme se malichernými roztržkami třídit, neboť by to vedlo jistě jen k naší záhubě. Kamarádi, vezměte si těchto několik vět k srdci a nedávejte příčinu k tomu, aby se to příště opakovalo.

Ahoj!

K. Hájek.

Osada „Revaston“ na Kocábě pořádá dne 6. prosince v hostinci „U Hřebíků“ v Bojanovicích mikulášskou zábavu. Dostavte se všichni. Vstupné Kč 4.80 vzd.

Varšava, 17. listop. 1930.

Zánik osady „O. H. S.“

Kamarádi! Jako jeden ze zakladatelů osady, rozhodnul jsem se po tomto ortelu, který jsem čelil v posledním čísle „Trampa“, že to, co se ve mě děje, musí ven, musí na světlo, aby bylo jasno v tomto skuhrání o zániku osady „O. H. S.“.

Začátkem srpna vyjel jsem do Varšavy za povoláním — bohužel — a tak rozloučil jsem se s „Měsíčkem“ v nejlepší náladě a optimismem v dobrou budoucnost našich wígvamů. Čas od času dostával jsem zprávy, které byly vesměs potěšující a i z fotek mohl jsem seznati, že osada roste, — to bylo začátkem října t. r., o nějakém rozkladu nebylo ani čuclu, naopak byl to sám pisatel onoho článku, San Diego, který po

celý rok se v osadě neukázal a vytloukal jen osady druhé (pamatuješ se, Franto?). Novopečený Dynamitový Dane, příznáš mně jistě v tomto pravdu.

O-Hafysti, jestliže někdo z Vás chce psát o nekalých živlech, ať mi ještě než vezme do ruky tužku, napíše, koho tím myslí, a já si vezmu dovolenou a přijedu mu se zbytkem věrných nafackovat.

Když už chci psát, tak píšu rozumně a nesmím si myslet, když takovej — Venca Zelenej — zarepá do kluků, že už tím osada zaniká!!!

Na shledanou v osadě „O. H. S.“ těší se Váš Obregon.

Vši trampské veřejnosti!

Dovolujeme si uctivě pánům trampům oznámiti, že jsme po dlouhé, vysilující práci, otevřeli u nás v Ouhvalech první trampské pivní sanatorium v Bažantím údolí a pro trochu romantiky dali mu strašně poetické jméno, Lowe Cal. Zdejší domorodci uvítali nás s plnou ochotou a zvláště děkujeme p. Sochovi a Benešovskému za příznivé přijetí. Dále zvláště děkujeme p. Záčkovi za dodávky pivča, bez kterého bysme chajdu ani nezbouchli, a jmenujeme ho čestným šerifem (samozřejmě jenom pokud bude mít hospodu). Fláděry, totiž zbytky fládě, máte u nás před chajdou. A konečně zveme všechny správný kluky (u nás je správný kluk ten, co dycky ňákou fláděru přivalí) k návštěvě.

—šefe— (kronikář) Vlasta (šerif)
Pepan (taky šerif).

Zajímavé, že trampům se vytkne každé maličké provinění, ale masérské salony, korupci, politickou hubu, drzost, faleš, podvody, padouši na sobě nevidí.

Mate — vyvrženec.

Kluci, co to znamená „šerif“?

My si tak totiž říkáme a nevíme, co to je! Lowe cal p. s.

Strašně optimistickéj musí bejt 99tiletěj dědeček, kterej se staví na hlavu a myslí, že je mu 66 let. šef.

Lyže

s vázáním i holemi
Kč 120.—

Sportex

Wzohrady, Bělehradská 90h
u nádraží

Žádejte zdarma ilustrovaný ceník!

Osadní pošta.

Larrymu z Bentonu.

Tak se ti, ty kluku špatná, představujem. Ti dva hošouni, kteří tě 19. října na Masarykově okruhu zvali do Jedovnic jsou Ruda + Tom z Colorada. — Pozdravuj šerifa Billyho a kluky! Sleduj dobře Trampa. Co nejdříve budem pořádati trampský taneční večerík, na který tebe a celou osadu co nejzdvoleji zveme. Ahoj!
Ferry z Colorada.

Osada „Stará Zášť“

Jsem živ, zdrav a sloužím vlasti i Pardubicích. Kluci, podruhé si nechte zajít chuť na moje hříšné tělo. Táta mne nestvořil, aby šerifová ze mne s Hurvínkem udělala guláš, nýbrž abych šířil slávu trampů a hubil padoury (krucinál, kdybch se mohl tak na ty vaše dostat, máte tam skvostné exempláře krminů). Co se týče té druhé, hlavní věci, tak neříkám nic, neboť mi rozum zasteptává, že žádná odpověď je také odpověď. Jestli pak máte kluci již nějaký flek nebo běháte ještě na divoko. Nepište se s těmi chlupatými, nestojí za to. Šerif „vodních“ z Moravy vás se svoji párou ahojuje, psal jsem mu o Vás.

Ulalalalaaaááá Tejčidy.

Benedo, kamaráde.

Víš, dojmul si mně. Ani mne neznáš a svěfješ mi svoje kamarádství. Chtěl bych ti něco skvělého říci, ale moje kotrba to neumí vyjádřit. Brečel bych. Ještě, že existuje „Tramp“ a ten nás seznamuje. Na polštáři drnu — zatím myslím o tobě. Za celou posádku „Bukaneer“ Siregon.

Vrátil se nám do lůna mateřský vosady Bužír, cestovatel výhradně exotickými zeměmi a v přífařených vobcích, člen čl. org. tělových. a dopisovatel pražských sport. listů. Vrátil se nám pacholek ze studijní cesty kolem zeměkoule!

Byla na oslavu uspořádána „Zdravica - Zemínice“ s příslušnými proslovky — že jo, a při tom se iňák zableskly kudly a přítel Nurni, jsa na zběsilém ústupu z krčmy, ztratil veškeren svůj trampskéj vercajk včetně nemovitostí a ještě včetně klobouku s firmou: Nurni, zast. „OLA-GUM...?“

Poctivý náleze se žádá, aby nalezené věci proti odměně odevzdal na některém veřejném záchodku, případně sám všechno hodil lask. do klosetu a pozorně splách. Jinak by se nám ty hadry mohly ještě vrátit do vosady.

Mauglin,
duchovní správce vosady Santa Puelo.

Heleť, kluku učundraná. Když se ti po nás stýská, přijed. Scházíme se každý den na „Sřeláků“. Nemůžeš-li si s náma pokecat, ručně napiš. Adresa v redakci. Ahoj!

Gaučo.

Bogane z Benaresu,
vozvi se Romanovi. Ahoj!

Kluci: Grizly, Pánková, Bózo a vy tři, kteří jste k nám jezdili, co je s vámi? Že by dívky, nebo zunička? Chata pláče.

Kluci ze Samoty.

Vágus ze S. D. zdraví všechny kamarády ze Zenevy.

Stanařská osada „Camp Uragan“
potulující se na Zlaté řece, změnila jméno na „Uragan, cikánská rokle“.
Cigr.

Ahoj, Plzeň.

Jednou se mezi vás, kluci, podívám, ale až budu vědět, že jste zanechali toho hlobování úplně. Jak jsem slyšela, zanesl ten libý zvyk mezi vás Franta Šerif Ua-Ua. Prosim proto kamarády Arcilotra a Kýbla, by těmto dvěma díblíkům nahli trochu málo půllitru za krk.
Zanda ze z Plzně.

Kamarádi, Pizenáci!

Moje upřímné trampské Ahoj! Kluci, semkněte se pevně dohrumady a máte-li tam nějaké rozpory, zlikvidujte to. Willi Šašku, přečti klukům můj pozdrav a že jim tisknu všem ruce a těším se na uviděnou. Přijet dnes nemůžu, šéf dělá bububu.
Franta Šerif.

Bogdanovi v Chomutově a Tundrovi, nevíme kde, hlaholíme své pozdravy za osadu Majakovski: Pík Obol. Tundrovi na vysvětlenu: dřívější Oregon II. Též dodatečný dík za pozdrav z čundru. Vzpomíná na vás i Franta Šerif, kterého jsem právě objevil tady v redakci jako ohromného „Dandyho“. „Zdar vojno!“

Tondo Stelnere (?!) z Prahy,

ktejří jsi psal do Chrudimí, že sem chceš přijet tedkonec někdy v zimě, se vozvil! Zvu tě tedy do „Berri“, ale napiš, jak to vlastně myslíš, do „Berri“, ale napiš, jak to vlastně myslíš, do „Berri“, ale napiš, jak to vlastně myslíš, do „Berri“, ale napiš, jak to vlastně myslíš!

Red River, šerif „Berri v Grand Canionu“.
Adresa: Jaromír Staněk, stud, Chrudim 494/IV.

Ahoj, Růžo!

Napsala jsi nám, že jsme zbožně uzavřeli náš weekendový čundr a to halt prr! My se čundráme vesele dál, jak je jen trochu možno. Ted bych tak řekl, jsou ty čundry nejlepší, protože ted už padouři zůstávají doma, tak aspoň nerejou. Šerif se ted vrhl na uměleckou dráhu, tak snad z něj brzo bude primadonna, prozatím hraje pimprlový tyátr. Ten dlouhý li přes zákaz dovolil ještě vyrůst o 1 1/4 cm tak, že budem nuceni na příští jaro opatřit iňákou cikusovou boudu à la Gleich. Eda, ten snad už docela zpadouři. Eště s tou trampulenou by to snad bylo dobrý. Tom, ten bývá ještě stále nabručenej, ale to nevádi, někdo nadávat musí. Jó, eště kdyby jsi snad věděla vo iňakejch správnejch zábach, tak nám dej vědět, páč z jara se chce celá osada ženit, za účelem opatření trampského dorostu. No a zatím toho snad bude dost, páč by mohl pana redaktora ranit šlak. Nech se zase jednou vidět. Na shledanou s orchestrálním Ahoj!

Lary z Bentonu.

„Brabenci“ z Plzně.

K vašemu večírku. Jsem nadšen a nejsem sám. Kluci — brabenci, takovej vejkon jsem od vás nečekal, dobře jste se vytáhli. Komu za to děkujete? Ty, Kabel, to jsem věděl, že jsi lump, ale že se takhle přetrumfneš. Vem to pořádně do ruky, umře, kluci, dělat divy. A ty Evžene, Sutra a Emile, vy jste se taky asi narodili na prknách. Umíte dobře kecat. Jen cucejte masťnou dál. A co pa takhle trampskou slezinu — to nic? Ahoj!
Pedro.

Kamarádi z Podkrkonoší, českého rále a vůbec kluci z okolí, nebuďte tak zaoštalí a vezvzte se taky. Vím, že vás tady je mnoho, ale nevíte jeden o druhým, nestyďte se za to, že jste „Trampové“ a pošlete své adresy do redakce našeho časáku, at můžeme taky u nás hnoit tím padouřským světem, spojenýma silama. Srdcervouci „Ahoj“ všem dobrým trampům.
„Hlad“.

Ua — Ua — šerif Berda

pošli ihned svoji adresu, neboť objednávka v návalu korespondence a práce někam byla založena. Rovněž tak Willy Šašku, pošli adresu.
Redakce.

Osada „Vrabčí hnízdo“

po velikém utrpení zrodila se v Pikovicích Petrově.

Jarče z Plzně.

Dívkenko, myslím, že budeš musit slevit hodně z toho tvého ideálu, že najdeš nějakou správnou holku. Pravda, najdeš, a budeš si s ní dopisovat (a když hodně, tedy měsíci, protože nic nezevšední tak, jako taková fádň korespondence, ve které si budete jedna druhá vypisovat dojmy z čundrů). Já jsem nenašla žádné děvče, které by mně vyhovovalo, nevím, snad jsem divná, ale když ži každému řeknu pravdu do očí, a to víš, že si tím přítele nikdy nezískáš. Podívej, kluci už se vybarvili. A co my jsme dosud udělaly? Prozatím brečíme jedna vic než druhá a hledáme tak málo, vlastně co u nás má už dávno být, kamarádství. Myslím, že se dá té naší dobré vůle k dopisovní a energie lépe užít, než na takový dopisy, který jsem svého času sama propagovala. To nepiši jen tobě, ale těm hodně a moc děvčatům, které patří národu trampskému. Když budeš mít chuť, a tu snad budeš mít, odepiš.
Lidy.

Osadě „Three Boys“.

Kluci, nejste jeleni, do zadku střeleni? Rozbrečenej nad Frantovým vítězstvím, ani nevím, co mám odpovědět. Tak teda za prvé: to puďel za druhé: mohli ste taky provolat slávu našim anebo jejich prababičkám, neboť ty na tom mají lvi podíl, že vůbec kdo z nás existujeme, a že je neznáte, to vám musí bejt buť. Za třetí: to jméno si necháme, abyste věděli, že z vás strach nemáme a že kdyby přijel váš šerif Ferry k nám, tak by sme z něj udělali fašírku. Jo a to jméno máme podle vás, azto jsme taky jenom 3: Bonzo, Jim a já, ale naše zní 3 (slovy tři) Boys a to není to samý jako je u vás. Domluvil sem hough!

„3 Boys“:

Bonzo — Jim — Sonny, šerif.
Ešli chcete, tak vám to vod „a“ až do „z“ vytvávim v dopise, pošlete adresu a známku na odpověď.

Trampské večery pořádejte výhradně v Národním domě na Žižkově. Velký taneční sal za mírných podmínek k dispozici.

Pozorujou pan Parlášek s panem Padourem trampy, jak trhají do žebradel jablka.

Rozhorlí se oba a praví:

— Trampové zpustlí, proč neposloucháte

platných zákonů a nařízení, napsaných tuto na ceduli?

Zahulákali trampové se stromu:

— Kouknou, můžou nám je pod stromem číst, my budem poslouchat.

— Tenhle pan Xindl prej vedl nebrožovanej život.

— Heled'te, jakej to je?

— No, nevázanej.

radý a pokyny pro každého trampa

(Zdarma udílí Lúdr —šefe—.)

Zn. „Hodinky“: Ano, hodinky si oprav sám a nesvěřuj správkú ani hodináři. Nejdříve je otevři nožem hodně tlustým a při tom rezavým. Není-li tento po ruce, stačí úplně zednická lopatka, nebo kramle. Potom vyšroubuj každý šroubek, který vidíš. Kolečka opatrně vyndej, která nejdou vyndat, vytáhni kovářskými kleštěmi. Rozmontované hodinky rozlož a jednotlivé součástky namaž kolomazí. Pak dej zase všechno pěkně dohromady a zbylá kolečka schovej na příště.

Zn. „Moto cykl“: Nejdříve se podívej, proč moto nechce jeti. Až vadu zjistíš, pokus se ji odstraniti. Nejde-li to, zaneseme, nebo zavezeme, zkrátka ale rozhodně nějakým způsobem dopravíme do správkárny.

Zn. „Naivka“: Hodinama ho přes hlavu netlučte. Stačí kilovka. A vostatně, dyť takový hodiny stojej peníze.

Zn. „Zapletený případ“: Ano, budete-li si na tom stát, nemůžou vás za to popotahovat, nebudete-li si na tom stát, můžou vás za to popotahovat a máte malér na krku.

b. mathesius:

podzimní

ostrý klín čápů
k jihu letí zrána
nad vltavou vklouz
v mihy náručí.
kam chceš, ó hlavo,
hlavo zamotaná,
v podzimu
stříbrně hedvábné
pavučí.
ostrý klín čápů
k jihu zjhl v jíní,
jež s mlhou mlholí se
dolů na Braník.

nebudem letos
přezimovat tady
v áirice na březích
jezera Tanganjiik.

Povídali si dva nezaměstnaní na burse práce:

- Koukej, támhleten má pět domů a nestydí se nám užírat práci.
- Nehoupej, pět domů?
- Sichr a dostal je dokonce vod Baxy.
- Vod Baxy a pět domů?
- No jo, pět domů, kam smí v rámci sbírkové akce chodit žebrot.

Alžin.

— Heleď, Mercedes, víš, jak se dělá ementálskej sejra?

— To nevím.

— No, to se vemou nejdřív díry, no a pak se vokolo nich udělá ten sejra. Jote.

Procházel se tuhle ministr Engliš s několika rady a trochu jim vrzaly boty. Engliš si chtěl zažertovat a povídá:

„Pánové, máme asi zadlužené boty, že nám tak vržou!“

Povídá jeden rada: „To by nám, pane ministře, musela také vrzat celá republika.“

— Douglasi, kerý hory sou vyšší:
 Krkonoše nebo Tatry?

— Douglas: Sím, Himalája!

— Nestydíš se — tak mladý a už žebrák?
 — Jó — to je tak — fotr je marod a já se
 musím starat, aby řemeslo nestálo! Bella.

*Pan Pad'our sedí v kavárně a čte. Na-
 jednou vrazí do dveří pan Parlásek
 a řve:*

— Ježíši, pane Pad'our, vaše žena
 právě spadla s třetího patra!

Pan Pad'our klidně čte dál.

— Pro pána boha, vy jste tak klidný.

Povídá pan Pad'our:

— Já se nemůžu smát, já mám roz-
 praskaný pysky.

Nora.

— Kam jdeš, příteli?
 -- Nemám peníze, proto si jdu na dluh koupit
 natažený hodiny a zastavím je.

— Hergot, ty máš ale chlupatý prsty
 na nohách!

— To sou řasy vod kuřích vok.

L.

**Kterej ring i Nekolnému zapáchá.
 Hering.**

Molly.

géza včelička:

v perleti pavučin

v třech stěnách doupěte tká modrou pavučinu
 mých dlouhých osm noh chudého pavouka
 podzimní slunce plá do divoké hry stínů
 a padající čas do ticha zahouká.

na perleť vašich snů má sladká pavoučice
 prach mlžný naházel tesklivé pavučí
 měla jste zlaté rty a sílu malé lvice
 praskalo osm noh ve vaši náruči

po noci svatební jak chtěla jste mne sežrat
 můj chudý zadeček ve vašem objetí
 a srdce pavouka v klín ojiněných zahrad
 zděšeně utíká podobno dítěti

čas můj se rozevřel jak starodávný snář
 spí srdce pavouka, spí zkrvavený stín
 v plameny podzimní a v stínů tichou zář
 jen padající čas v perleti pavučin.

**Pane dráho, chtějí vydělat zlatku?
 Tak polknou dvě korunv.**

Molly.

— Pane Parlásek, nevadí vám ten
 můj doutník?

— Nevadí.

— To se divím, mně je po něm zle.